

Kirjekuori 1 (6.1.1898 Os:

J Jaco

Tarkkampuja Antti Loppi

Waasanpatalijoona

Toinen komppaniia

Nikolainkaupunki

MN1/A = alkuperäisen kirjeen liuskojen sivunumerointi

KIRJE 1

Saimaan rannoilta Loppiaisena vuonna 1898

Tuhannesti terve veikko !!

Tuhannet kiitokset viime kirjeesi edestä. Se oli sangen tervetullut. Anteeksi, etten ole ennen kirjoittanut, mutta syy siihen on yksinkertaisesti se, että luulin Ilmajoella tavattavan. Mutta eipä tavattukaan.--- Juu, jaa,--- Nyt ei ollakaan niin kuin itse tahdotaan,---vaan niin kuin muut tahtovat !- - ja meillä täällä rykmentissä ei juuri ole muuta hauskuutta, kuin hevoset, talli ja—putka.---

Ei se tunnu juuri hauskalle näin Joulun aikanakaan, kun saa, kuten esim. minäkin seisoa Joulupäivän eskadroonan lähettinä, ja Uunnavuonna puolipäivästä asti ja melkein seuraavan yönkin tallivahdissa. Tallissa kun on 120 hevosta, kaikki hurjia sotaratsuja, --- niin arvaa, onko siellä hauska viettää Uudenvuoden yötä? --- Siellä on semmoinen ryske ja pauke, että korvia särkee. Sitten niitä on yhtämittaa irti ja ne huutaa ja tappelee, niin, että maailma kaikuu. Monasti on henkensä kaupalla, kun täytyy iskeä kiinni tuonne hurjaan koni laumaan. Ja niistä on toiset niin ylpeitäkin, että siitä on leikki kaukana. Minä olen aina ollut hyvin kohtelias hevosille, mutta kyllä tallivahtina ollessa toisinaan tulee antamaan niin, että oikeaan ja vasempaan. Muuten minä olin ennen hyvin huono hevosmies, mutta kyllä minä nyt jo tiedän, mitä on eroitusta hyvän ja huonon hevosen välillä.--- --- ---

Muuten on Joulua täällä vietetty tavallisen hurjasti. On juotu, ja on tapeltu y.m. Ei ole juuri päivä toistaan kummempi. --- Te saatte siellä olla edes pyhäpäivät rauhassa, mutta me täällä saamme olla (ai??) 4 tuntia joka päivä tallissa, oli Joulua, eli mikä hyvänsä. Sitten saa noin 1 1/2 tuntia ratsastaa vielä pyhisin tuuli eli satoi.

Nyt on Loppiaispäivä, ilta jo alkaa hämärtää. Kohta on talliin menon aika, ja sillä retkellä taas viipyy tulevana yönä kello 1 asti, pitää näet taas seisomaan tuota kristillistä tallivahtia. --- --- ---

Nyt sitä on taasen jo oltu tallivahtina ja on nyt jo taasen Lauvantai. Eilen en ehtinyt kirjettä lopettaa, sillä vahtivuorosta selvisin vasta niin myöhään. Nyt olen majavahtina, ja koska toiset ovat tallissa, niin--- --- --- Siihen se loppui. Olen jo taasen jonkin kolme tuntia ratsastanutkin. Juuri sain syödä mahani täyteen hernesoppaa, ja koetan nyt taasen jatkaa.-----Mutta en taida nytkään loppuun päästä, sillä heti alkaa maneesissa taasen hevostarkastus, ja siinä on vasta taasen pari tuntia kova kärinä. --- --- ---

Ahaa, jo taasen huusivat: ” turkit päälle ja talliin!”--- Nyt se taasen alkoi, sanoi valokuvaaja. Hyvästi sitten.

Nyt sieltä tultiin. Kovilla siellä oltiin. Kaksi hevosta sain kulettaa tarkastuksessa, ja molemmat niin rajuja, että oikein olivat hengen viedä.

No niin. --- Sinä varmaan olit Ilmajoella Jouluna?

Siellä varmaan oli hyvin hauskaa? --- Kyllä minua vähän suututtaa, kun sain seisoa tallivahdissa silloin, kun muut siellä parhaiten vietit hauskaa! --- --- --- ?

Joulun aika täällä oli niin sikamainen, ettei pahemmasta lukua!---- Mutta mitäpä sillä on sitten väliä näin sotaväessä.

Muuten täällä ehkä olisi olo hyvinkin ikävää, mutta kun tietää, että tää on isänmaan tähden, niin: Mielellänsä kärsii äidin tähden.

Kun äiti tuo on isänmaa.

---Ensi aikoina, erittäinkin, kun aamulla alettiin huutaa: ”Ylös! Turkit päälle ja talliin!”

niin silloin, kun heräsi ja jo vuoteilta päin kuului korviin nuot ilettävät laulut, tuntui hyvin olo vastenmieliseltä, ---mutta nyt en enää perusta juuri mitään, olen vain.

Useampain näyttää olevan kovin ikäväkin. Tässä vielä toissa aamunakin, kun lähetti alkoi herättää erästä ruotsalaista poikaa tekemään tulia pesiin, niin poika, kun heräsi, ja alkoi kömpiä ylös, tuumasi itkussa suin; ”Woi tottajumalauta!!--Sotamies, majavahti, ja tallivahti!”

Mutta mitä tuosta kaikesta. Ollaan me rakuunoita Suomenmaan!-----?

Mutta, kun tulee veikkonen seuraava kesä, ja sinäkin pääset ihailemaan näitä Savon seutuja!---! ---!

Mutta varo silloin jalkas, että kestävät marssia! Minä en tarvitse muuta, kun hurjan rohkean luonnon, että vain uskallan istua satulassa, kun savupilvenä nuolennopeudella kiidetään eteenpäin!

Tähän on tullut sellaista sotkua, joka ei sisällä juuri mitään, vaikka nyt on jo Maanantai, kun lopetan tämän kirjeen, muta suo anteeksi. Toisten koetan parantaa. Kaupilta terveisiä. Sano Alasarelle ja muille tutuille minulta paljon terveisiä. Ole hyvä, vastaa piakkoin. Oikein hauskaa uudenvuoden jatkoa toivoo

Veljesi M.Nevanperä (=nimileima)